Dosarul nr. 2-131/2024; Cerere nr. 2-24004580-51-2-10012024-1
Dispozitivul a fost emis la 29 februarie 2024

Cererea de apel a fost depusă de către pârâta Maria Cozer la data de 27.03.2024;

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

Judecătoria Ungheni

Judecătorul Valentina Stratulat

a examinat în procedura cererilor cu valoare redusă, **fără participarea părților,** cererea de chemare în judecată depusă de către **avocatul Carmanschi Vitalie**, în interesele reclamantului **”PFB LEGAL CONSULTING” S.R.L.** împotriva **Mariei Cozer** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

A c o n s t a t a t:

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI CIVILE/ARGUMENTELE PARTICIPANȚILOR LA PROCES

1. La data 09.01.2024, avocatul Carmanschi Vitalie, în interesele reclamantului ”PFP LEGAL CONSULTING” S.R.L. a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Cozer privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.
2. Cererea a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului Valentina Stratulat la data de 10.01.2024.
3. **În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Carmanschi Vitalie**, în interesele reclamantului **”PFB LEGAL CONSULTING” S.R.L. indică că,** în fapt, la 10.03.2020 între OCN “Iute Credit" S.R.L. în calitate împrumutător și Cozer Maria, în calitate de împrumutat a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1422480. Obiectul contractului constituia acordarea de către împrumutător către împrumutat a sumei de 15 000,00 lei cu titlu de împrumut pe un termen de 12 luni. Împrumutatul nu și-a executat integral obligațiile asumate în temeiul contractului de împrumut, fapt ce a determinat reclamanta la adresarea în instanța de judecată pentru încasarea forțată a datoriei. Solicită încasarea unei penalități în mărime de 3 302,62 lei ceea ce constituie calculul penalității pentru doar 50 zile, reieșind din următorul calcul: 6605,25 lei x 1 % x 50 zile = 3 302,62 lei. Susține că, pârâtul Cozer Maria urmează a fi obligat la achitarea împrumutului restant, în valoare totală de 9 907,87 lei. Totodată, conform contractului de cesiune a creanței din 02 iunie 2022 și a anexei nr. 1, împrumutătorul OCN "Iute Credit" S.R.L. în calitate de cedent a cesionat drepturile de creanță ce rezultă din contractele indicate în anexă, către "PfB Legal Consulting" S.R.L. în calitate de cesionar. Indică că în scopul respectării procedurii prealabile a expediat cerere de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară debitorului Cozer Maria, însă acesta nu și-a executat obligațiile, fapt ce a determinat adresarea cu prezenta acțiune în justiție pentru încasarea forțată a datoriei. Invocă prevederile art.308,774, 858, 947, 1242, 1247. **Solicită încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a datoriei totală în sumă de 9 907, 87 lei, a taxei de stat în sumă de 297, 23 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei.** (f.d.6-6 verso)

4. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 11.01.2024, cererea de chemare în judecată depusă de către **avocatul Carmanschi Vitalie**, în interesele reclamantului **”PFB LEGAL CONSULTING” S.R.L.** împotriva **Mariei Cozer** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedura scrisă, ca cerere cu valoare redusă, în conformitate cu art.276^2 alin.(1) CPC. Totodată în conformitate cu art. art.276^3 alin.(3) CPC, i s-a oferit pârâtului termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate pentru prezentarea referinței și copii de pe înscrisurile necesare. La fel i s-a explicat pârâtului că termenul acordat este de decădere și dacă nu va depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar, iar probele depuse cu omiterea termenului de decădere nu vor fi anexate la materialele cauzei și vor fi restituite părții. (f.d. 25-26)
5. Fiindu-i expediată pârâtului cererea de chemare în judecată, înscrisurile anexate și Copia încheierii din 11.01.2024, pârâtul **Maria Cozer** le-a recepționat la data de 22.01.2024 fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție a corespondenței (f.d. 28). Însă ca urmare a recepționării cererii de chemare în judecată, a înscrisurilor și a Copiei încheierii din 11.01.2024, aceasta până la emiterea dispozitivului Hotărârii nu a depus nici o referință și nici un înscris pe caz, astfel instanța de judecată a examinat cauza doar în baza materialelor anexate la dosar.

<u>LEGISLAȚIA PERTINENTĂ ȘI APRECIEREA INSTANȚEI:</u>

6. Examinând cererea de chemare în judecată și materialele cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de către **avocatul Carmanschi Vitalie**, în interesele reclamantului **”PFB LEGAL CONSULTING” S.R.L.** împotriva **Mariei Cozer** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, judecătorul consideră necesar **de a admite parțial** cererea de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente.
7. **În temeiul art. 33 Cod de procedură civilă al RM,** (1) *Instanţele judecătoreşti judecă toate **cauzele** civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice şi autorităţilor publice privind apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime încălcate sau contestate, **cauze** pentru care legea nu prevede competenţa altor organe. (2) Instanţele judecătoreşti judecă **cauzele** cu participarea organizaţiilor şi cetăţenilor din Republica Moldova, a cetăţenilor străini, apatrizilor, organizaţiilor străine, organizaţiilor cu capital străin, organizaţiilor internaţionale dacă prin lege sau prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu este stabilită competenţa instanţelor judecătoreşti străine sau a altor organe.*
8. **Conform art. 33^1 Cod de procedură civilă al RM:** *Judecătoriile examinează şi soluţionează în fond toate pricinile/cauzele civile, dacă legea nu prevede altfel.*
9. **Conform prevederilor art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM**, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*
10. **În conformitate cu prevederile art. 276^2 alin. (1) – (3) Cod de procedură civilă al RM**, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se*

aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. ***Dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel****.*

11. **Potrivit dispozițiilor art. 276[3] alin. (1) Cod de procedură civilă al RM,** *Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.*
12. **Potrivit dispozițiilor art. 276[4] alin. (1) – (3) Cod de procedură civilă al RM**, *Instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.*
13. **Conform art. 130 Cod de procedură civilă al RM**, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şisuficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii*.
14. **În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod Cod de procedură civilă al RM**, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*
15. **Potrivit art.119 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM**, *probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces*.
16. **În conformitate cu art 121 Cod de procedură civilă al RM**, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*
17. **Conform prevederilor art. 240 alin. (1 și 3) Cod de procedură civilă al RM**, *La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

18. **Conform art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil modernizat, republicat în Monitorul Oficial al R.M. nr. 66 – 75, nr. 132, din 1 martie 2019**, *(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.*

19. În speță drepturile și obligațiile părților au reieșit din **contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020 cu anexe** și din Contractul de cesiunea creanțelor **nr. 02/12 din 02.12.2022 cu anexe. (f.d.7-12, 15-19)**

20. **Conform art. 10 din Codul civil modernizat,** *(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.*

21. **Conform art. art. 776 din Codul civil modernizat,** *Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

22. **În temeiul art. art. 858 alin. (1) din Codul civil modernizat,** *Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

23. **Conform art. 901 alin. (5) din Codul civil modernizat***, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației*. *Aliniatul 1 al acestui articol prevede că, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.*

24. **Conform art. 948 din Codul civil modernizat**, *clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul. Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.*

25. **Conform art. 1763 din Codul civil modernizat,** *(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de*

a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) ***Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul****. (4) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii*.

26. **Potrivit art. 1764 din Codul civil modernizat,** *(1) Părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante. (2) Creditorul nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobânzii decât în cazurile prevăzute de lege sau de contract. În cazul când contractul prevede dreptul băncii sau a organizației de creditare nebancară de a modifica în mod unilateral mărimea dobânzii, aceasta se va efectua în funcţie de rata de bază a Băncii Naţionale, de rata inflaţiei şi de evoluţia pieţei financiare bancare şi nebancare, ţinându-se cont de principiul echităţii. (3) Creditorul îl va anunţa în scris pe debitor despre modificarea mărimii dobânzii cu cel puţin 10 zile înainte de modificare. Mărimea nouă a dobânzii se va aplica la soldul, existent la data modificării, al creditului*.

27. **Conform art. 1765 din Codul civil modernizat, *î****n afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului*.

28. **Conform art. 1247 din Codul civil modernizat,** *(1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului. (2) Împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preţurile au crescut ori au scăzut. (3)În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variaţiile valorii banilor. (4) Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.*

29. Potrivit art. **1248 din Codul civil modernizat,** *(1) În cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (2) Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin. (2) și (4). (3) În cazul în care nu poate restitui bunul, împrumutatul trebuie să plătească valoarea acestuia calculată în funcție de locul și timpul executării obligației.*

30. Potrivit **art. 942 Cod civil modernizat***, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract. (3) Debitorul*

consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății este mai mic decât rata legală a dobânzii de întârziere. (4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobânda de întârziere la rata prevăzută la art. 874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobândă de întârziere. (6) Orice clauza contrară dispozițiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

31. **Conform art. conform art.823 alin.(l)-(3) Cod Civil modernizat**, *(1) O creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. (2) Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. (3) Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei*.

32. **Potrivit art. 824 Cod civil modernizat**, *cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.*

33. Din esența normelor de drept enunțate Judecătorul reține că, contractul de credit nebancar reprezintă o înțelegere (acord) încheiată la momentul realizării acordului de voință asupra tuturor condițiilor esențiale, prin care creditorul se obligă să pună la dispoziția debitorului o sumă de bani ca împrumut, iar ultimul se obligă să ramburseze aceiași sumă de bani, a plății dobânzii și a altor plăți aferente.

34. Prin urmare, judecătorul deduce că efectul general al oricărei obligaţii este de a da creditorului dreptul de a obţine de la debitor îndeplinirea exactă a prestaţiei la care s-a obligat. De esenţa acestui principiu este faptul că obligaţiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condiţiile prevăzute în actul din care au luat naştere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul şi modul de executare. Condiţiile, cărora trebuie să corespundă executarea obligaţiilor, sunt determinate de lege sau contract. Buna-credinţă este o cerinţă legală, potrivit căreia părţile contractante trebuie să-şi execute obligaţiile asumate astfel încât efectele obligațiilor să corespundă, în cel mai înalt grad, voinţei lor reale.

35. Din materialele cauzei se atestă cu certitudine faptul că la data de **10.03.2020**, O.C.N.”IUTE CREDIT ” S.R.L., în calitate de împrumutător și **Marina Cozer**, în calitate de împrumutat, au semnat **Contractul de credit nebancar nr. 1422480, prin care** O.C.N.”IUTE CREDIT ” S.R.L. a acordat pârâtului un credit în sumă de 15000 lei, pe un termen de 12 luni, cu stabilirea unei dobânzi, comisioane și penalități contractuale. (f.d.7-12)

36. **Potrivit pct. 5.2 din contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020,** prevede că contractul de prestări servicii poate fi încheiat: 1. Prin semnarea de mână sau 2. Prin semnarea digitală (electronică) sau 3. Prin executare interactivă. Descriere detaliată a acțiunilor întreprinse între Părți în vederea încheierii unui contract prin executarea interactivă va fi dată în contractele de credit sau în contractele de prestării servicii. (f.d.10**)**

37. **Conform pct. 5.3 din contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020**, contractul de credit se consideră încheiat prin schimb reciproc de informații și activități, după cum urmează: a. Graficul de rambursare este expediat de la Iute Credit către client, b. graficul de rambursare este acceptat de client și c. suma creditului conform graficului de rambursare este plătită de către Iute Credit (sau de către reprezentantul său împuternicitul acestuia) către client, fie prin plata în contul bancar al Clientului, prin eliberarea de numerar clientului, fie prin dispunerea spre eliberare/ transfer în favoarea și spre beneficiul clientului prin intermediul reprezentanților împuterniciți, fie prin eliberarea de bunuri procurate către client. Toate condițiile prealabile a+b+c trebuie să fie îndeplinite, pentru a considera contractul de credit valabil. (f.d.10)

38. **Potrivit pct. 5.7 din contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020,** creditul se plătește de către Iute Credit, de regulă, în termen de 1 (una) zi lucrătoare bancară, din momentul încheierii contractului de credit sau, în caz de executare interactivă din momentul acceptării de către client a Graficul de rambursare.

39. Prin Contractul de cesiune a creanțelor **nr. 02/12 din 02.12.2022** și anexa nr.1 la acordul nr.1 la Contractul de cesiune a creanțelor **nr. 02/12**, **O.C.N.”IUTE CREDIT ” S.R.L.** a cesionat creanțele sale față de **Maria Cozer** către **Î.M. ”INCASO” S.R.L.** (f.d. 15-19)

40. Prin somațiile expediate pârâtului, acesta a fost notificat despre cesiune (f.d. 20-21), deci reclamantul **Î.M. ”INCASO” S.R.L.** este în drept să solicite sumele împrumutate de către pârâtul **Maria Cozer** de la **O.C.N.”IUTE CREDIT ” S.R.L.**

41. Potrivit condițiilor contractului **de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020**, valoarea totală a creditului: 15 000 lei; durata contractului -12 luni, valoarea totală plătibilă: 20 903 lei, dobânda anuală -66,17% lei, comisionul de examinare a cererii– 3600 lei, comision de garanție 135 lei, comision de administrare lunară: 132, lei începând cu data: 10.04.2020; rata dobânzii aferente 7.00% (578.0) lei, fixă/flotantă. Pentru rata dobânzii fixe se va achita un comision în mărime de 11.25 lunar; costul transferului la contul bancar sau eliberării în numerar la Partener/ poșta : nu mai mult de 1.5 % (f.d. 7)

42. Astfel din conținutul cererii de chemare în judecată și materialele cauzei reiese cu certitudine că O.C.N.**”IUTE CREDIT**” S.R.L. și-a executat obligația contractuală și a oferit creditul/împrumutul solicitat, iar pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale și nu a achitat integral creditul/împrumutul acordat de reclamant. Totodată reclamantul a expediat o reclamație pârâtului prin care a solicitat restituirea datoriei, însă a rămas fără executare (f.d. 20-21).

43. Prin urmare, actele cauzei indică indubitabil că, deși **O.C.N.”IUTE CREDIT ” S.R.L.** a acordat împrumutul în termenele și condițiile stabilite în contract, îndeplinindu-și astfel toate obligațiile asumate față de debitor, **Maria Cozer** nu și-a executat integral partea sa de obligații.

44. Potrivit cererii de chemare în judecată, ar reieși că, datoria pârâtului față de reclamant constituie, suma în mărime de **6 605 (șase mii șase sute cinci) lei 25 bani** lei și penalitatea în mărime de **3302 (trei mii trei sute doi) lei 62 bani**. (f.d. 6-6 verso,)

45. Deci valoarea creditului nerambursat constituie suma de **6 605,25** lei, iar potrivit cererii de chemare în judecată și a materialelor cauzei civile reiese cert că pârâtul nu și-a onorat pe deplin obligațiile contractuale și nu a achitat creditul în termenul convenit de părți și

soluționarea pe cale amiabilă a litigiului apărut nu a dat rezultat, astfel pârâtul **Maria Cozer** urmează să restituie reclamantului suma împrumutului în mărime de **6 605,25** lei**,** fapt cert demostrat, **ce atrage după sine admiterea acțiunii în această parte**. Or, probe contrare nu au fost prezentate de către pârât. Iar potrivit art.118 alin.(1) CPC, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*, și conform art.123 alin.(6) CPC, *faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat, instanța consideră că atâta timp cât pârâtul nu a prezentat careva probe care să demonstreze netemeinicia probelor prezentate la depunerea acțiunii, reclamantul este îndreptățit să solicite recuperarea împrumutului*.

46. Cu privire la solicitarea reclamantului de a încasa de la pârât penalitatea în mărime de **3302 (trei mii trei sute doi) lei 62 bani,** judecătorul consideră necesar de a o respinge din motiv că pretenția privind încasarea penalităților este neîntemeiată și se bazează pe o clauză contractuală nulă.

47. Clauza penală constituie un mijloc de garantare a executării obligaţiilor, o evaluare convențională şi prealabilă a eventualelor prejudicii pe care debitorul va fi obligat să le plătească în cazul neexecutării prestaţiei la care s-a îndatorat. Ea poate fi stipulată fie în contractul ce dă naştere raportului obligaţional, fie într-o convenţie ulterioară încheiată înainte de momentul în care intervine neexecutarea prestaţiilor datorate de debitor. Condiţiile de fond ale clauzei penale sunt aceleaşi ca şi ale contractului principal la care se referă, ținându-se însă seama şi de caracterul ei accesoriu, de vreme ce validitatea obligaţiei principale constituie o condiţie esenţială pentru existenţa clauzei penale.

48. **Conform clauzelor cu privire la penalitate pct. a din Contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020 (f.d 7),** dacă debitorul nu achită în termenul stabilit sumele datorate, creditorul are dreptul să solicite de la acesta să plătească o penalitate de întârziere, aplicată la suma neplătită a creditului, calculată pentru fiecare zi calendaristică de întârziere, în conformitate cu următoarea schemă:- 1.0% din suma datorată, în cazul în care acesta este mai mică sau egală cu 50%; :- 1.0% din suma datorată dar nu mai puțin de 10 lei, în cazul în care acesta este mai mare de 50 lei dar mai mică de 100 lei;- 1.0% din suma datorată dar nu mai puțin de 15 lei, în cazul în care acesta este mai mare de 100 lei dar mai mică de 150 lei; - 1.0% din suma datorată dar nu mai puțin de 20 lei, în cazul în care acesta este mai mare de 150 lei;

49. **Potrivit pct. b. din clauzele cu privire la penalitatea contractuală din Contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020,** Penalitatea de întârziere se calculează până la data stingerii complete a datoriei, aparte pentru fiecare rată lunară neplătită, în dependență de suma datorată, în conformitate cu p. a (f.d. 7)

50. **Potrivit pct. c. clauzele cu privire la penalitatea contractuală din Contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020,** Creditorul are dreptul să reducă, la discreția sa, mărimea penalității de întârziere calculate în conformitate cu condițiile p. a până la valoare de 1%, condițiile de aplicabilitate ale acesteia rămâne neschimbate. (f.d. 7)

51. Conform **pct.5.37. din Contract-cadru cu clientul ,** dacă clientul nu efectuează rambursările în mărime deplină sau înainte de termenul limită stabilit în Graficul de rambursare, IUTE CREDIT are dreptul să ceară de la client să achite penalitatea aplicată pentru întârziere, penalității pentru expedierea notificărilor, calculate și neplătite . **(f.d.11)**

52. La caz, se reține că, reclamantul a pretins încasarea de la pârât a sumei de **3302,62** lei cu titlu de penalitate pentru 50 de zile, în mărime de 1%, fapt menționat în cererea de chemare în judecată în conform Contractului de împrumut (f.d.6 verso).

53. **Potrivit art. 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori**, *contractul de credit pentru consumatori reprezintă contractul prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amânare la plată, împrumut sau alte facilităţi similar (...); costul total al creditului pentru consumatori reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sunt cunoscute de creditor (...).*

54. **Potrivit art. 3 Cod civil**, *(1) Are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. (2) Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.*

55. **Potrivit art. 1072 alin. (1)- (2) Cod civil modernizat,** *într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. Articolele 1077- 1079 Cod civil modernizat, cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol şi art.1075*.

56. **Conform art. 1077 alin. (1) CC Cod civil modernizat**, *sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: (...) 6) solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale*.

57. Instanța relevă că, un contract de adeziune, precum este cel de credit semnat de către părțile în litigiu are putere de lege între aceștia, însă această lege este legitimă, câtă vreme nu acoperă un abuz, câtă vreme nu încalcă ordinea publică şi cerinţele bunelor moravuri şi câtă vreme nu dezavantajează substanțial consumatorul. Forţa obligatorie a contractului este de necontestat, contractul însă nu are putere de lege, decât dacă este el însuși legal, deci nu este abuziv prin conținutul său.

58. În speța dată, penalitatea pentru întârziere este disproporţionată, motiv pentru care singura soluție este intervenția sancțiunii nulității, în calitate de unic remediu de restabilire a echității de pe urma abuzului profesionistului față de consumator.

59. Instanța relevă că, clauzele contractuale privind stabilirea penalităților nu au fost negociate, contractul de împrumut fiind redactat de reclamant unilateral potrivit unor clauze contractuale standard, fără să se fi dat pârâtului-consumator posibilitatea de a rediscuta conținutul acestor clauze.

60. Potrivit regulilor unanim acceptate, în cazul în care creditorul pretinde că o clauză standard a fost negociată individual cu consumatorul, lui îi revine sarcina probei. Însă reieșind din

materialele cauzei, o astfel de probă lipsește, iar simplul fapt al semnării contractului nu poate constitui temei suficient pentru a constata că, contractul a fost negociat cu adevărat și este obligator față de debitorul-pârât.

61. Or, faptul că debitorului i-au fost aduse la cunoștință clauzele contractuale, iar ultimul le-a acceptat nu poate echivala cu negocierea acestor clauze.

62. Alăturat, instanța de judecată subliniază că din conținutul materialelor și al pretențiilor formulate de reclamant reiese că, sancțiunea civilă pentru neexecutarea obligației pecuniare în termen, nu se află într-o proporție rezonabilă față de suma datorată, ceea ce este inechitabil, punând în seama debitorului o povară mult prea mare și reprezintă un veritabil abuz de drept.

63. Totodată judecătorul notează că, clauzele referitoare la obligarea consumatorului la plata penalității contractuale din **contractul de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020 și din Anexe**, urmează a fi apreciată ca fiind abuzive, creând un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor ce decurg din contractul de credit, indiferent de reducerea făcută de reclamant.

64. Relevante la caz sunt și prevederile **art. 943 alin. (1) Cod Civil modernizat**, conform căruia *dobânda, dobânda de întârziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului). Iar aliniatul (4)al aceluiaşi articol stipulează că orice clauză contrară dispozițiilor prezentului articol este lovită de nulitate absolută.*

65. Astfel clauzele contractuale cu privire la penalitate din Contractul de împrumut, contravin prevederilor art. 943 alin. (1) Cod civil modernizat, adică sunt lovite de nulitate absolută. Cu alte cuvinte penalitatea poate fi aplicată numai în privința „corpului" împrumutului/creditului, dar nu și asupra dobânzii, comisionului de administrare și altor sume aferente. **Iar conform clauzelor contractuale penalitatea este de 1% pentru fiecare zi de întârziere din suma datorată, care pe lângă corpul împrumutului conține și plăți aferente ca dobândă lunară, comisioane.**

66. Astfel, penalitatea pentru neplata în timp a datoriei contractuale, judecătorul o califică drept una abuzivă din motiv că depășește o rată rezonabilă.

67. **Potrivit art. 329 Cod civil modernizat,** *(1) În contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). (2) Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul*.

68. **Potrivit art. 1076 Cod civil modernizat**, *(1) Clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. (2) Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. (3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu*.

69. Ținând cont de cele menționate supra, instanța de judecată reține că, clauzele contractuale referitor la încasarea penalităților din contractul menționat sunt abuzive, deci nule de drept, nulitate pe care instanța o invocă din oficiu.

70. În acest sens judecătorul reiterează, că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, în cauza C-168/05, importanța protecției consumătorului, a determinat în mod particular legislația comunitară să prevadă, în art. 6 paragraful 1 al Directivei 93/13/CEE, că clauzele abuzive, cuprinse într-un contract încheiat între un consumător și un profesionist, nu sunt obligatorii pentru consumător. Aceasta este o dispoziție imperativă care având în vedere poziția de inferioritate a unei părți a contractului, este menită să înlocuiască echilibrul formal, pe care contractul îl stabilește între drepturile și obligațiile părților contractante și are ca efect impunerea unui echilibru real care restabilește egalitatea între părți.

71. Judecătorul accentuează că, în cadrul condițiilor contractuale standard, fără a prejudicia dispozițiile care exclud posibilitatea derogării de la dispozițiile legale în defavoarea consumatorului, este nulă clauza prin care utilizatorului i se promite plata unei penalități dacă obligația nu este executată sau este executată cu întârziere, dacă întârzie plata sau dacă partenerul lui de contract reziliază contractul, deoarece datoria real existentă la împrumut a debitorului în coraport cu penalitatea este una vădit și evident disproporțională. Or, la caz judecătorul menționează că creditorul, fiind un profesionist, a introdus în contractul de împrumut cu consumatorul clauze abuzive, care evident și esențial îl dezavantajează pe ultimul. Reclamantul, însă, nu a demonstrat o altă situație, circumstanță care impune necesitatea respingerii unei astfel de abordări superficiale, deoarece admiterea integrală a pretențiilor în circumstanțele expuse vor avea drept consecință încălcarea echilibrului pe care instanța de judecată urmează să-l acorde și asigure în relațiile juridice-economice apărute între consumator și profesionist. În același context, judecătorul enunță și accentuează, că contractele dintre consumatori si comercianți generează raporturi juridice, unde comerciantul, fiind profesionist, acționează de pe poziția de putere. Corespunzător, poziția părților este una evident și vădit disproporționată deoarece, atunci când contactează cu comercianții, consumatorii se află într-o situație de inferioritate economică, tehnică, juridică și, chiar și temporală, fiind net dezavantajat în ceea ce privește atât puterea de negociere, cât și nivelul de informare, circumstanțe și situații determinate și impuse de nevoia de a consuma. În atare situație comerciantul, fiind un profesionist și acționând de pe poziția de putere, are obligația de a demonstra pretențiile sale cu ajutorul și prin intermediul probelor ireproșabile, deoarece cel mai mic dubiu și incertitudine are ca consecință excluderea sau neadmiterea probelor incerte și, corespunzător, respingerea pretențiilor înaintate către consumator, pretenții bazate pe clauze contractuale abuzive și, corespunzător, nule.

72. Din cele expuse, judecătorul va accentua că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa inter alia a statuat că în ce privește problema, dacă o instanţă învestită cu un litigiu, decurgând dintr-un contract încheiat între un comerciant şi un consumator poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, trebuie constatat că sistemul de protecţie introdus prin directivă porneşte de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual şi al forţei de a negocia, într-o poziţie dezavantajoasă faţă de comerciant si deţine un nivel mai scăzut de cunoştinţe faţă de acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influenţa conţinutul acestora.

73. Potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, stabilită în cauza C415/11 Mohamed Aziz împotriva Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) (2013), pentru a şti dacă o clauză provoacă un „dezechilibru semnificativ” între drepturile si obligaţiile părţilor care decurg din contract, în detrimentul consumatorului,

trebuie să se ţină seama, în special de normele aplicabile în dreptul naţional, în lipsa unui acord între părţi, în acest sens. Instanţa naţională va putea evalua, prin intermediul unei asemenea analize comparative, dacă și, eventual, în ce măsură contractul îl plasează pe consumator într-o situaţie juridică mai puţin favorabilă, în raport cu cea prevăzută de dreptul naţional în vigoare. De asemenea, este relevant, în acest scop, să se procedeze la o examinare a situaţiei juridice, în care se găsește consumatorul menţionat, avînd în vedere mijloacele de care dispune, potrivit reglementării naţionale, pentru a face să înceteze utilizarea clauzelor abuzive.

74. Dezechilibrul dintre consumator și profesionistul ce oferă împrumutul, este ușor vizibilă. Acest dezechilibru este, în primul rând, unul economic, neavând importanţă, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimoniul consumatorului. În acest sens sa pronunţat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, menţionând expres că în aprecierea echilibrului sau dezechilibrului contractual s-a avut în vedere faptul că echivalenţa prestaţiilor presupune, ca drepturile si obligaţiile reciproce să aibă, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată.

75. Respectiv, **penalitatea în mărime de 3302, 62 lei**, este o compensație disproporționată în raport cu un prejudiciu eventual previzibil la momentul încheierii contractului, care putea fi adus reclamantului în legătură cu neexecutarea obligațiunilor contractuale de către pârât astfel, pe cale de consecință, ținând cont de constatările de fapt și de normele de drept enunțate supra, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunii în partea încasării penalității contractuale, constatându-se inexistența dreptului reclamantului de a cere și obliga pârâtul la plata acesteia, or, în lipsa probelor referitoare la mărimea prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale, prevederile contractuale standard stabilite creează un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor contractante, dezechilibru creat în detrimentul părţii pârâte, consumator în raporturile juridice.

76. Judecătorul reține că, potrivit **contractului de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020 cu anexe,** penalitatea constituie 1 % pe zi calculat pentru fiecare zi de întârziere pentru termenul de 50 de zile, și de nenumărate ori s-a constat de către instanțele de judecată că mărime penalității în mărime de 1% și mai mare, este o penalitate abuzivă.

77. Din considerentele enunțate supra judecătorul ajunge la concluzia de a **respinge acțiunea civilă în partea solicitării de încasare a penalității** în mărime **3302 (trei mii trei sute doi) lei 62 bani.**

78. Judecătorul consideră necesar a reține că, practica judiciară uniformă care a fost conturată pe cauze similare (**Î.M. ”INCASO” S.R.L.** vs **Vincea Cristian** vezi: https://cac.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/c979a1d5-d01c-4a6e-affa-6b9bb6645a9b, **Î.M. ”Incaso” S.R.L. vs Svetlanei Argint** vezi https://cac.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/e464df72-d19d-4cc2-97be-03a65b055105 și alte cauze similare) cu cea dedusă judecății este aptă să confere părților certitudine juridică și securitate în raporturile juridice sub auspiciile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și speranța legitimă ca în situații asemănătoare atitudinea și tratamentul să fie identică, conduita contrară ar constitui o discriminare inadmisibilă. Cu titlu de principiu, jurisprudența trebuie să fie unitară și constantă, în special la nivelul instanței supreme trebuie evitate deciziile contradictorii și asigurată coerența jurisprudenței (cauza Beian contra României, 2007). Prin urmare, elementele pe care se bazează principiul securității juridice sunt certitudinea și predictibilitatea dreptului. Acestea

sunt necesare pentru a menține încrederea legitimă a cetățenilor în activitatea instanțelor. Jurisprudența clară a instanțelor în sensul confirmării pentru alte persoane aflate într-o situație similară cu cea a pârâților a unui drept prevăzut de legislația națională constituie o speranță legitimă (cauza Weissman contra României, 2006). Nu există nici un motiv plauzibil sau împrejurare concludentă care ar determina instanța să se distanțeze de practica judiciară anterioară degajată pe cauze similare care în consecință ar conduce la un reviriment al practicii judiciare și o abordare diferită.

79. **Conform prevederilor art. 94 alin. (l) CPC RM**, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului -proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.

80. **Potrivit art.83 al.(1) CPC**, *taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

81. **Cu referire la cerința reclamantului de încasare de la pârât a cheltuielilor de judecată** sub forma taxei de stat, judecătorul menționează că potrivit Ordinului de Plată nr. 4724 din 05.12.2023 (f.d. 3), reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 297,23 lei. Astfel având în vedere că acțiunea reclamantului de încasare a datoriei din contul pârâtului a fost admisă parțial, instanța va admite încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat, proporțional celor admise, or aceste ultime cheltuieli real au fost suportate de către reclamant. Deci având în vedere că instanța de judecată a ajuns la concluzia de a încasa din contul pârâtului suma totală de **6 605 (șase mii șase sute cinci) lei 25 bani**, respectiv **taxa de stat** va constitui suma **270 (două sute șaptezeci) lei** (minimul taxei de stat stabilit pentru persoanele juridice conform art.3 alin.(1), lit. a) din Legea taxei de stat, nr.1216 din 03.12.1992), sumă ce urmează a fi încasată de la pârât în beneficiul reclamantului. În rest taxa de stat în mărime de **27 (douăzeci și șapte) lei 23 bani,** urmează a fi respinsă.

82. **Cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică instanța de judecată** menționează că, potrivit art. 96 alin. (1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

83. Potrivit Ordinului de Plată nr. 4886 din 18.12.2023 se confirmă că reclamantul a achitat CA „**Carmanschi Vitalie**” pentru cauza civilă din speță suma de 1000 lei, pentru servicii de asistență juridică. (f.d. 4)

84. Prin prisma art. 41 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale ale Omului, pentru ca cheltuielile de reprezentare în instanța de judecată să fie incluse în suma acordată, acestea trebuie să fie reale şi necesare şi să aibă un cuantum rezonabil (Nilsen and Johnsen contra Norvegiei).

85. Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor

avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

86. Respectiv, reieșind de lipsa actului de îndeplinire a serviciilor care ar reflecta lista detaliată a actelor și acțiunilor efectuate de avocat, judecătorul deduce acest volum din acțiunile efectiv efectuate de avocat în instanță. Astfel, analizând activitatea reală a avocatului, raportată la aspectul temporal de judecare a cauzei, ţinând seama de circumstanţele concrete ale cauzei, de numărul de acte procesuale întocmite de avocat, aportul avocatului la soluționarea cererii de chemare în judecată, reieșind din complexitatea problemei juridice ridicate în speţă, fapt coroborat de către instanța de judecată prin practica CEDO la aprecierea acoperiri costului serviciilor juridice, **judecătorul consideră drept reale, necesare şi rezonabile la caz cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 1000 (una mie) lei, cerință ce urmează a fi admisă**.

87. Cercetând cu maximă diligență materialele cauzei și audiind declarațiile participanților la proces, instanța de judecată nu a constatat nici un element să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Conform art. 276^2 -276^4 Cod Procedură Civilă, judecătorul,

H o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de către **avocatul Carmanschi Vitalie**, în interesele reclamantului **”PFB LEGAL CONSULTING” S.R.L.** împotriva **Mariei Cozer** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul pârâtului **Maria Cozer,** ***** în beneficiul reclamantului **”PFB LEGAL CONSULTING ” S.R.L.,** cu sediul mun. Chișinău, str. Alba-Iulia nr. 75, etaj 8, IDNO1009600036715, în baza **Contractului de credit nebancar nr. 1422480 din 10.03.2020 cu anexe, şi a contractului de cesiune nr. 02/12 din 02.12.2022, datoria** în mărime de **6 605 (șase mii șase sute cinci) lei 25 bani, cheltuielile de judecată sub forma plății taxei de stat** în mărime de **270 (două sute șaptezeci) lei și cheltuielile pentru asistență juridică** în mărime **de 1000 (una mie) lei, în total** suma de **7 875 (șapte mii opt sute șaptezeci și cinci) lei 25 bani.**

Se respinge acțiunea civilă în partea solicitării de încasare **a penalității** în mărime de **3302 (trei mii trei sute doi) lei 62 bani și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat proporțional părții respinse** în mărime de **27 (douăzeci și șapte) lei 23 bani.**

Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanților la proces.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Judecător **Valentina Stratulat**